

Karácsony

Jézus Krisztus születésére emlékezik karácsonykor a keresztény világ, a nem keresztények pedig a szeretet ünnepét tartják. A karácsonyi ünneplés december 24-én a szentestével, karácsony vigíliájával veszi kezdetét, amelyen régi hagyomány szerint virrasztottak, böjtöltek és imádkoztak.

Karácsony napját négyhetes adventi időszak előzi meg. Régebben a legnagyobb örömet az jelentette, hogy a család együtt volt, összegyűlt mindenki az esti vacsorára. Az esti ünnepet a nagytakarítás előzte meg. Ma már az ünnep középpontjában sokszor más áll sajnós, mint régen, az ünnep nem ugyanazt jelenti. Manapság már nagy szónak számít az is, hogyha az egész család össze tud gyűlni, hiszen nagyon sokan élnek más országokban, távol egymástól. Az ünnepben sajnós az ajándékozás került előtérbe. A karácsony sosem a felhajtásról, a minél nagyobb ajándékokról szólt. A karácsony az egymás iránti szeretet ünnepe. Arról szól, hogy együtt legyen a család, örüljünk, hogy együtt lehetünk, és ezt csendben, meghitt körülmények között ünnepelhessük meg. Egyszóval nem csak akkor lehet szép karácsonyunk, ha hatalmasakat eszünk-iszunk, és nagy ajándékokat veszünk egymásnak. Akkor is gyönyörű lehet, sőt a leggyönyörűbb, ha együtt mindenkivel, szeretetben megünnepeljük a kis Jézus születését.

A karácsonyfa nagy szerepet játszik az ünnepben. A karácsonyfa az egyik legfontosabb „kelléke” a karácsonynak, alatta gyülekezik a sok ajándék. A házak kidíszített állapotban az esti fényben csodálatosan festenek.

Karácsony a legkedvesebb ünnepünk, hangulata mindenkit elvarázsol, olyan nemes érzéseket, vágyakat kelt bennünk, amiket meg kellene őriznünk, s akkor az év minden napjára jutna jószág, öröm, béke, szeretet, boldogság.

Varga Zoé 7. b

Izsák Imre Általános Iskola